

СЕКЪЛЪ СЪКЪТА

Синът на богат търговец живял във Пирея, Съкта е завършил своето класическо образование във Парикъ, дето по-напред е минал през чистилището и на знаменитото *Ecole Normale Supérieure*. Той и сега живее повече във Парикъ, архаичен случай повече отколкото във родния си край, отъ нобъ и съ чувства и ниси и животъ с откъснати. Това личи ясно от цялата дейност

на Съкта, най-вече от темите на неговите творения. Той е автор на две от копитата важност изследвания на единствения мир — Погребалните обичаи въ Омирово време и Какъ да разбираме по-добре Омира — Парикъ, 1897 и 1907 г. Въ тия трактати той разглежда един от най-интересните въпроси от класическата история (не филология!) — разницата на античната отъ съвременната душа. Бележа въ своите „не филология“ защото би било грешка обикна да нарече някой автор на горните съчинения филологъ, както правиха едно време да смятатъ изследванията на древния животъ, да и сегашния.

съ своя „учени“ които поощря принието на въпросите на човешката култура. Единъ изследователъ като Erwin Rohde, се е ползвалъ отъ изследванията на Съкта за своето съчинение „Das Seelenleben der Griechen“ и се отнасява най-лесно за младия ученик. Съкта е издалъ и единъ томъ Студии. Сега работи върху обширна история на гръцката лирика, поради което живее въ Лондонъ, да ну си подъ ръка съкровищата на Британския Музей.

Колкото и да е важна научната работа на Секълъ Съкта, него тя не задоволява, и той търсее малко време отъ своя животъ и отдава, особено въ последно време. Особено сполуча се в журналъ, 1905 г., за хубавицата испанска поетеса Мармонтъ Баресъ, която събужда въздухъ на поета въ пустинята на историята. Въ 1909 г. Съкта издава първа книга песни и поеми, повечето въ антична форма, съ които показва че и на сански на Острова на Блаженните, беди и първобитенъ на тепър, може да се твори като на някой